

ковски въ Бѣлградъ, за да присъединятъ сливенскитѣ възстаници къмъ тия отъ срѣдния Балканъ за къмъ Търново (13 юний 1862 г.), готовитѣ сливенци чакали пристигането на Хитовъ въ Сливенъ. Почти едновременно съ разпрѣсването на казанитѣ възстаници въ габровския балканъ, отдѣлениятъ отъ четата на Хитовъ, *Никола Аджема* е билъ разбитъ отъ турцитѣ при *Кортенъ*, на пжтъ за Габровския балканъ или Търново. *Хитовъ* едва се спасява отъ явна смъртъ, а *Филипъ Тотю*, който е билъ въ четата на *Аджема*, билъ хванатъ и затворенъ въ Сливенъ, отдѣто и избѣгва въ Влашко.

На слѣдната година (1863), *Хитовъ* заедно съ байрактаря си *Х. Димитъръ* отива въ Сърбия при Раковски „по важни увѣдомявания“. Собствено, отъ 1862 г. нататкъ, *Хитовъ*, отъ безразборни хайдутуваня по сливенско, става окончателно политически ученикъ на Раковски и участвува послѣдователно въ планоуърни и организирани възстания. Той става дѣсната ржка на Раковски и любимеца — войвода на Каравеловъ, подъ редакцията на когото излѣзоха и хубавитѣ записки на Хитовъ за неговото „пжтуване“ по Старопланина.

Отъ тукъ нататкъ, подробноститѣ за Хитовото революционно движение се намиратъ откъслечно въ разни заплетени и противорѣчиви източници.

По едно врѣме Хитовъ повторно отива въ Сърбия, съединенъ вече съ *Коста Войвода*, а отъ тамъ на 22 Май 1856 г. потегля за Букурещъ пакъ при Раковски. Отъ тукъ, съ организирана чета, подпомогната материално отъ заможни българи изъ Влашко, той прѣминава Дунава и се озовава въ България. Неговъ байрактаръ е билъ *Левски*, а подвойвода — *Филипъ Тотю*.¹⁾

Тая чета може да се смѣта като отгласъ на раздвижането въ Влашко прѣзь 1855 г. слѣдъ свалянето на князь Куза. *Раковски* използва плана на Братиано за диверсия при Балкана въ случай че турцитѣ нахлуятъ въ Ромъния прѣзь Дунава. По единъ доносъ той е билъ принуденъ послѣ да бѣга отъ Влашко въ Одеса заедно съ Хитовъ, дѣто почватъ да сбиратъ самостоятно български възстаници.

¹⁾ Тая чета е прѣдвѣстникътъ на организиранитъ слѣдъ това революционни движения начело съ самия *Х. Димитъръ*. Повечето отъ подвизитѣ ѝ се въртятъ около града Сливенъ. Разпаленитѣ отъ Сливенъ младежи се събрали на върха Българка и съ възстаници отъ Пловдивъ, Ст.-Загора, Казанлъкъ и околнитѣ на Сливенъ села, рѣшили да навлѣзатъ въ Сливенъ, да запалятъ турската махала и мѣстнитѣ конаци. Ср. *Димитровъ*, op. cit., II, 261. Между сливенци въ четата на Хитовъ прѣзь тая година били: *Ив. Зарделийски*, *Дим. Тодоровъ*, *Дим. Дишлията*, *И. Д.*, *Илия*, *Георги*, *Стефанъ Сава*, *Тодоръ*, *Михаилъ Боневъ* и др. на които не се помнятъ прѣзимената.